Dıgıl

Fiyatı: 700 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 79
1 KASIM 1990

SAVOK _ MELİH41

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

GÜRCAN GÜRSEL'DEN
DÜŞLE GELENADAM

TEKİN ARAL'DAN
Dıgıl'CA

ŞEVKET YALAZ • GÜRCAN GÜRSEL • SERHAT GÜRPINAR • ZAFER TEMOÇİN • SÜLEYMAN ARGUN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • BİROL BAYRAM • HALİL İNCESU • MURAT ALPAY • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • ERHAN BAŞKURT

Dıgıl'ın Albümünden
ENTELİMİZ

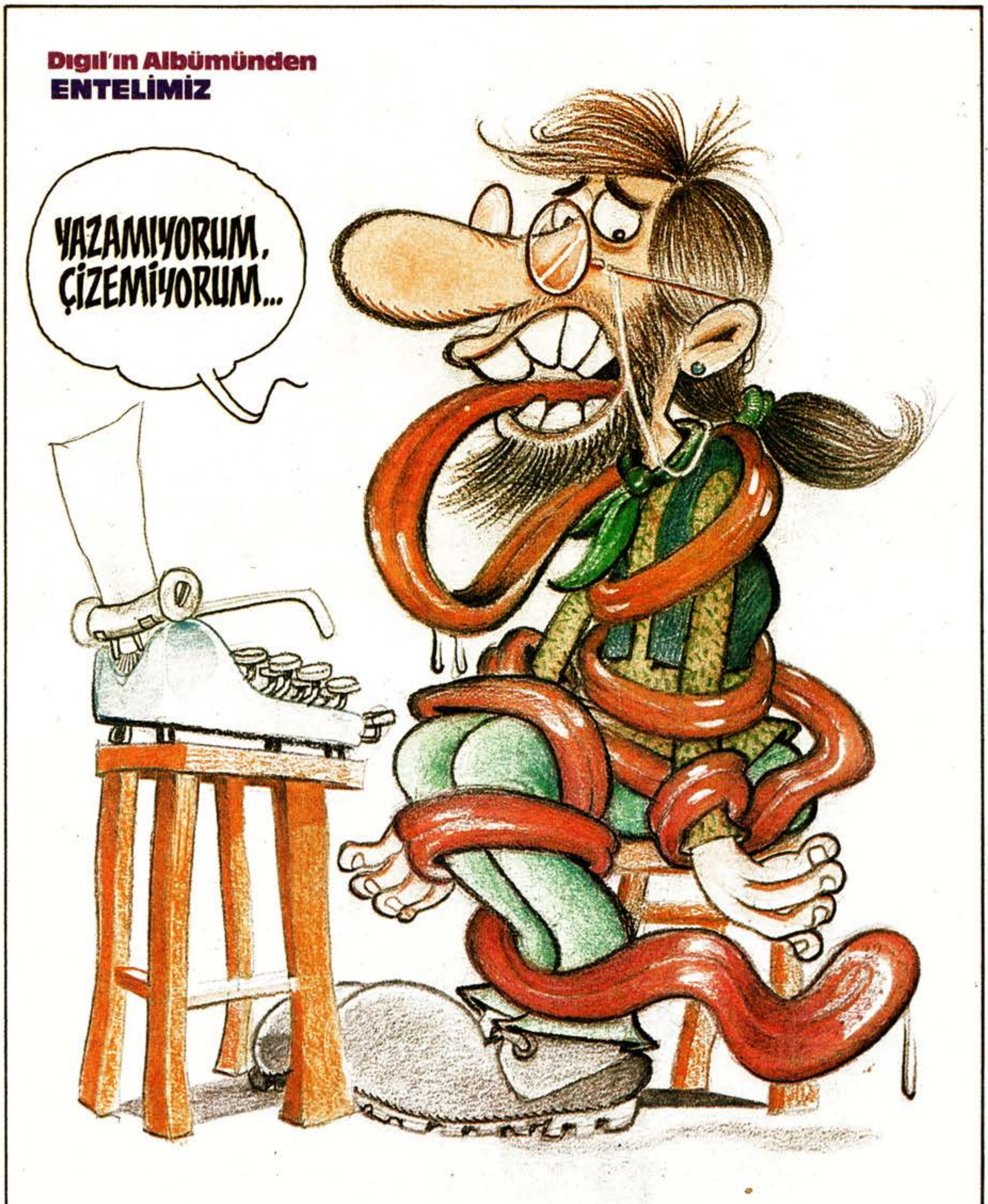

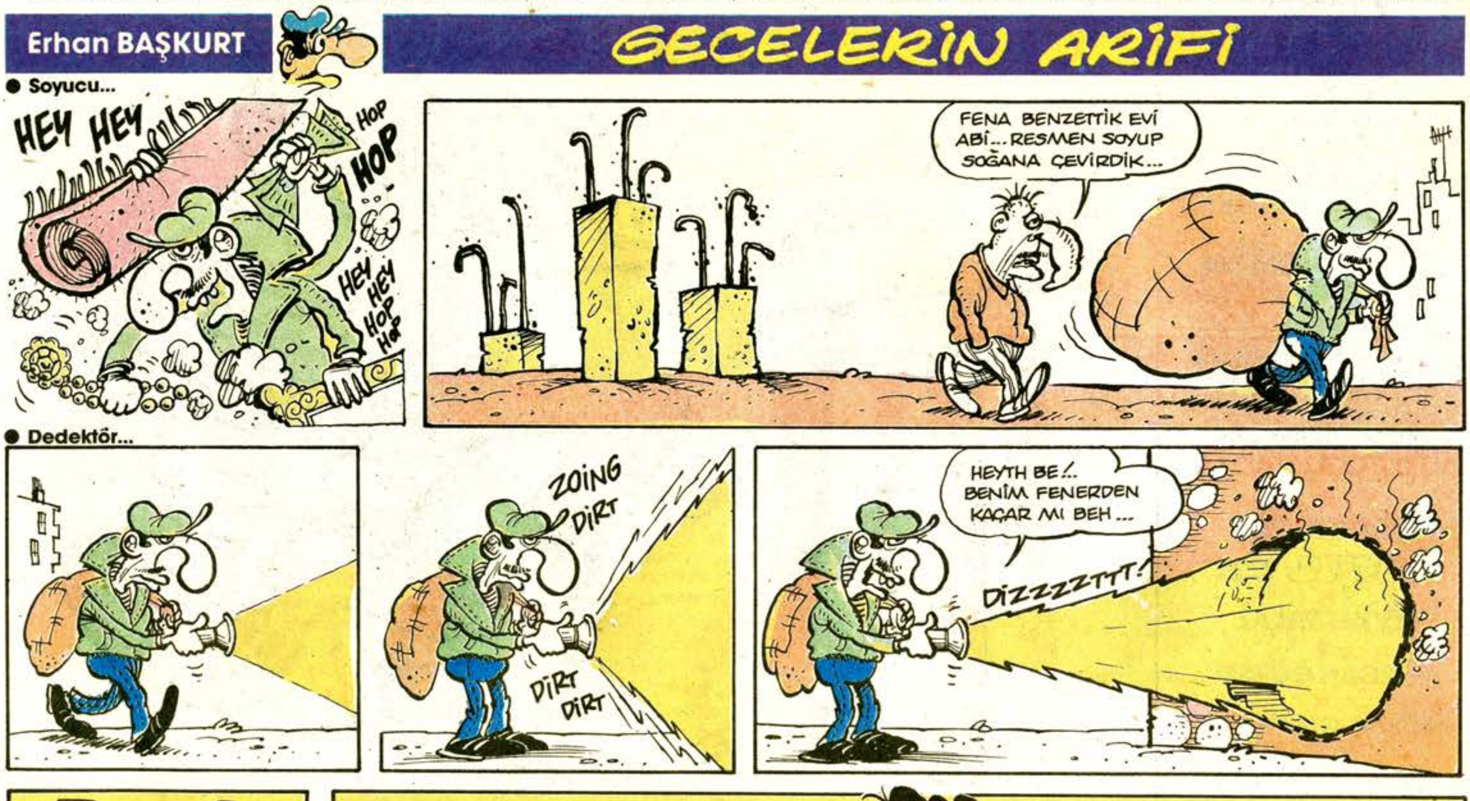

Dıgıl.
YIL: 2 Sayı: 79
1 KASIM 1990 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy- İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 12.350 TL. 6 AYLIK: 24.700 TL. 12 AYLIK: 49.400 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

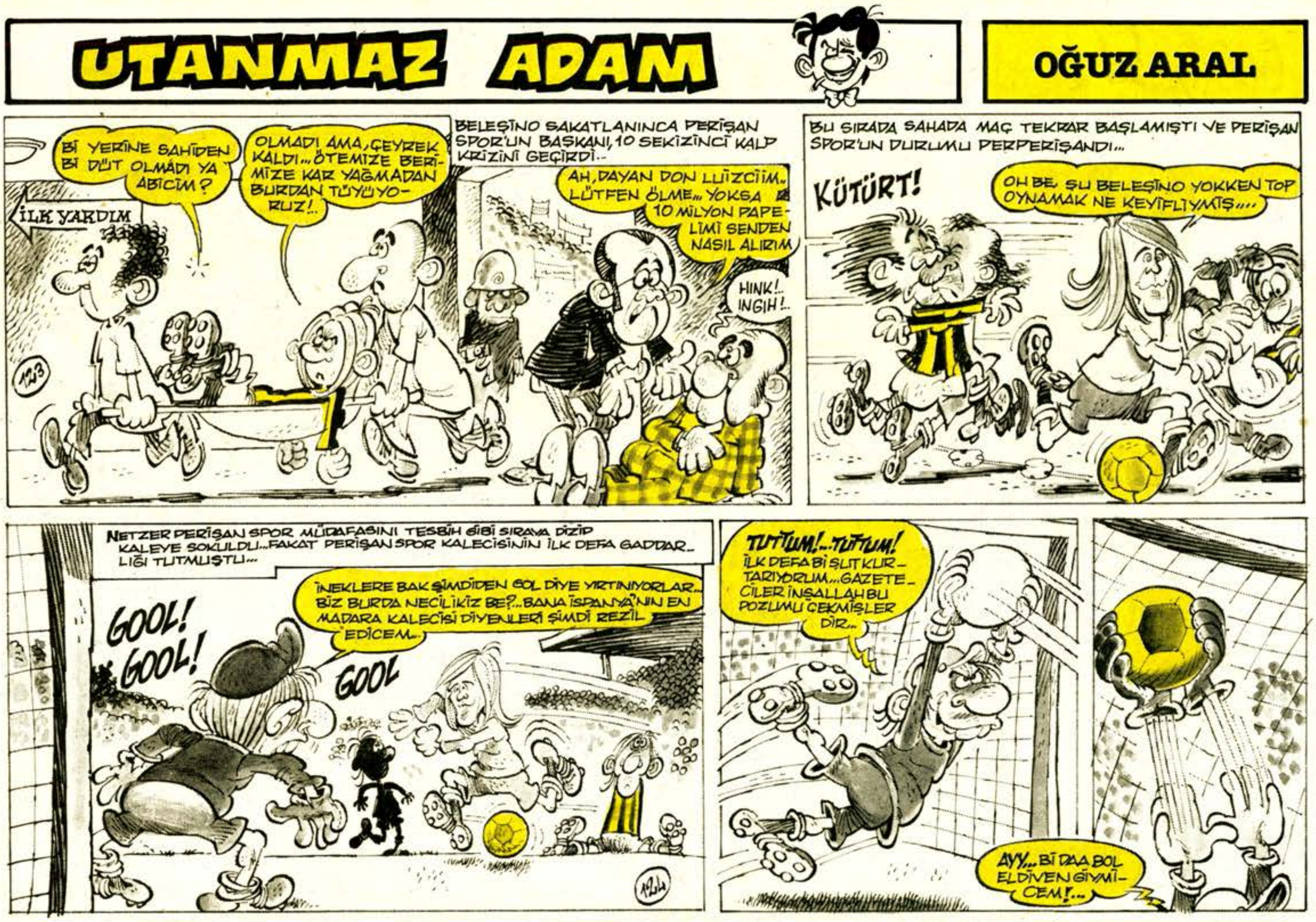

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

FRENKİSTAN (8)

Sizlere geçen hafta, Paris'in dünyaca ünlü Lido Gazinosu'nu anlatmış, üzerinde resimlerimiz bulunan kibrit dalgasından yediğimiz kazığı yazmıştım.

O Lido gecesinin ertesi günü bizim hanım: **"Sen bugün nereye istersen git. Ben biraz alışveriş yapıp çoluk çocuğa bir şeyler alacağım"** dedi.

"İyi" dedim, **"Ben de seninle birlikte gelirim. Bazı müzelere, kitapçılara filan gideceğim ama, onlara yarın gitsem de olur. Hem birlikte gideriz."**

Sonra, Suat Yalaz'ın evine telefon ettik... Neyi, nereden alabileceğimizi sorduk:

"Bir metroya binin. Sen Jermen dö Pire'ye gidin" dedi Suat Yalaz. **"En iyi alışverişi oradan yaparsınız... Ayrıca oradaki dükkânlar hem kalitelidir, hem de diğer yerlere oranla ucuzdur..."**

Sonra da bize metroya nereden bineceğimizi, **Sen Jermen dö Pire**'ye gidecek metroyu nasıl bulacağımızı anlattı.

Paris metrosu çok kolay... Metro istasyonuna gidiyorsun... Duvarlarda koca koca ayrıntılı metro haritaları var. Gideceğin yerin en son istasyonunun adını buluyorsun. O son istasyon hangi renkteki hatta ise, o hattın trenine biniyorsun... Gene trenin içindeki haritadan istasyonları takip ederek de ineceğin istasyonda iniyorsun...

En yakındaki metro istasyonuna gittik. Ve duvardaki haritadan **Sen Jermen**'i bulduk. Sonra da Sen Jermen'in olduğu mavi hattın platformuna inip mavi bantlı trene bindik...

Tren kalktı, üç istasyon, beş istasyon derken, aradan bir onbeş, yirmi dakika geçti.

"Yahu" dedim bizim hanıma, **"Sen Jermen, metroya bindiğimiz Şanzelize'ye çok yakın... Ama metroya bineli neredeyse yarım saat olacak, hâlâ gelmedik Sen Jermen'e..."**

Bir yirmi dakika falan daha geçti. Gene gelmedik **Sen Jermen**'e... Durduğumuz istasyonlarda camdan dışarı bakıyorum. Başka başka isimler yazıyor istasyonlarda... Biraz daha gittik. Sonunda yerin altı bitti. Yerin üstüne çıkıp, normal tren gibi üstten gitmeye başladık. Ortalıkta dağlar, tarlalar görünüyor, istasyonlarda durdukça tren iyiden iyiye tenhalaşıyordu. Sonunda vagonda bizden başka kimse kalmadı. Tarlaların arasından bir süre daha gittikten sonra da tren durdu. Zira tren yolu orada bitmiş, önümüze koskoca bir duvar çıkmıştı. Trenden indik. Bizden başka da inen yoktu zaten... Yalnızca bizim vagonda değil, tüm trende bizden başka kimse kalmamıştı. İstasyonun adına baktım. **Sen Jermen** yazıyordu. Ama bu işte bir tuhaflık vardı. Benim bildiğim **Sen Jermen,** böyle ineklerin falan otladığı bir yer değil, son derece hareketli, Parislilerin **"Paris' in kalbi"** dedikleri, aynı zamanda dünyaca ünlü bir sanat merkezi olan bir yerdi.

Şaşkın şaşkın sağa sola bakındık. Sonra tren istasyonundaki küçük binaya gidip, orada bir görevli memur bulduk. Adama biraz da el yordamıyla, **Sen Jermen dö Pire**'ye gitmek için trene bindiğimizi ve buraya geldiğimizi, **Sen Jermen dö Pire**'nin burası olup olmadığını sorduk. Adam dikkatle yüzümüze baktı. Sonra da kasıklarını tutup makaraları koyverdi. Bir yandan kahkahalarla gülüyor, bir yandan da

DEVAMI 4. SAYFADA

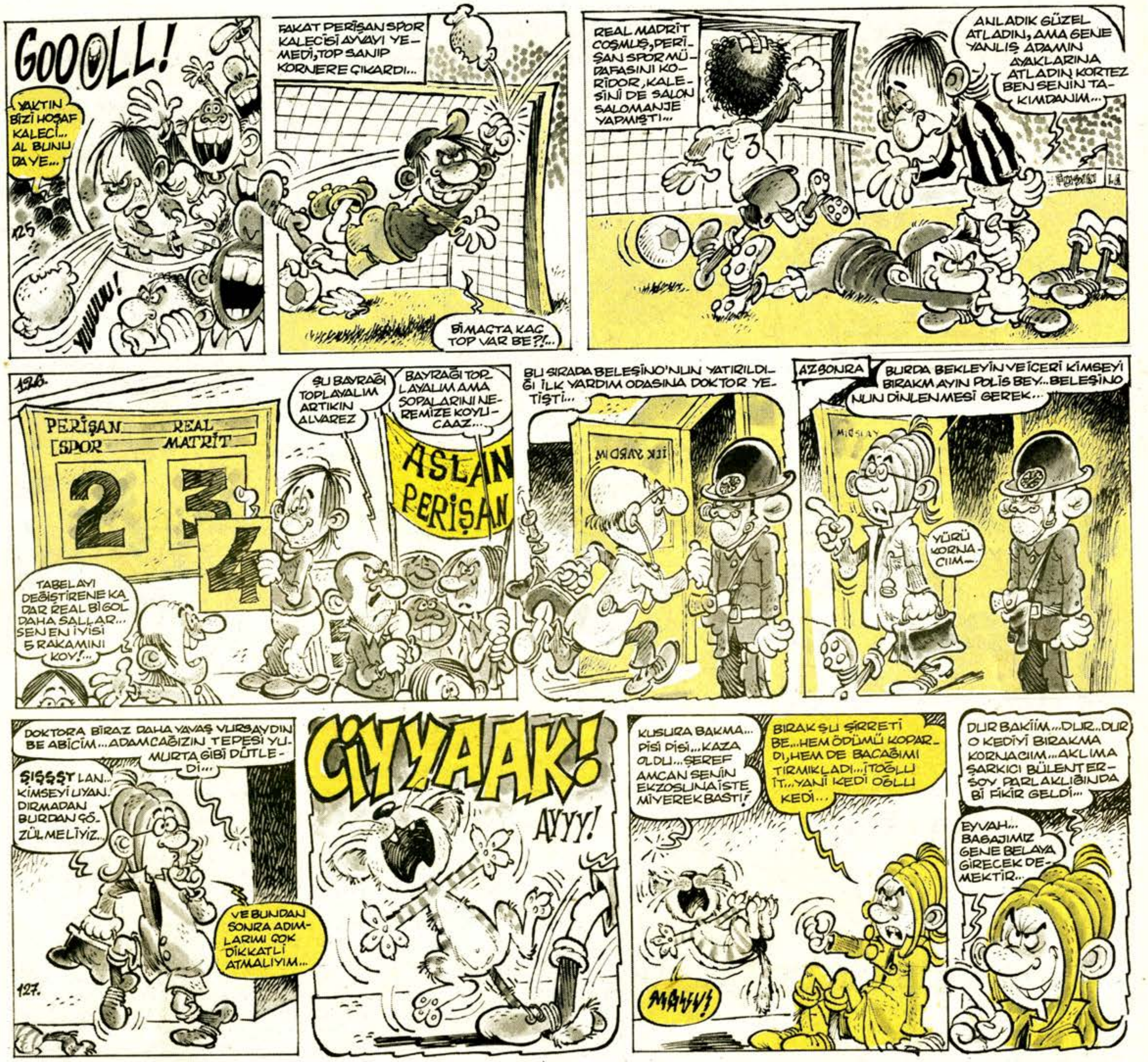

3.SAYFADAN DEVAM

bize bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

Söylediklerini neden sonra anladık. Meğer burası da **Sen Jermen**'miş. Ama **Sen Jermen dö Pire** değil, **Sen Jermen Eli** diye bir yermiş. Yani, biz şehrin göbeğine gideceğimize, Çekmece, Halkalı gibi bir yerlere gitmişiz. İşin kötüsü burası şehrin dışı ve de metronun gittiği en uzak yer olduğundan üç saatte bir tren varmış buraya... Bizi getiren tren bu arada gitmiş olduğundan, üç saat beklememiz gerekiyormuş geri dönmek için. Taksi falan sorduk ama... Bulamayacağımızı, hem bulsak bile, en aşağı altı-yedi yüz frank ödememiz gerektiğini söyledi adam, anladığımız kadarıyla. Beklemeye karar verdik.

Bu arada hanıma döndüm:

"Bir de seni bir yerlere götürmediğimden yakınırsın... Baksana, Paris'in köylerini bile

gezdiriyorum" dedim.

Öfkesinden deliye dönmüş, kafasını çevirip bakmadı. Bir süre istasyonda dolandık. Sonra aşağı inip Fransız ineklerini falan seyrettik. İki saati biraz gelen bir süre sonra da, tren geldi.

Paris'e döndüğümüzde akşam olmuş. Hava kararmak üzereydi. Az sonra da Suat Yalaz telefon etti:

"Nasıl, beğendiğiniz mi Sen Jermen'i?" diye sordu.

"Bayıldık" dedim, **"Biz ikimiz de tabiat aşığıyızdır zaten."**

Sonra başımıza gelenleri anlattım. Kahkahalar atıp dinledikten sonra...

"Siz gene oraya trenle gittiniz" dedi, **"İki yıl önce İstanbul'dan gelen bir arkadaş, Sen Jermen'e gidiyorum diye, oraya yürüyerek gitti..."**

Devamı haftaya..

Tekin Aral

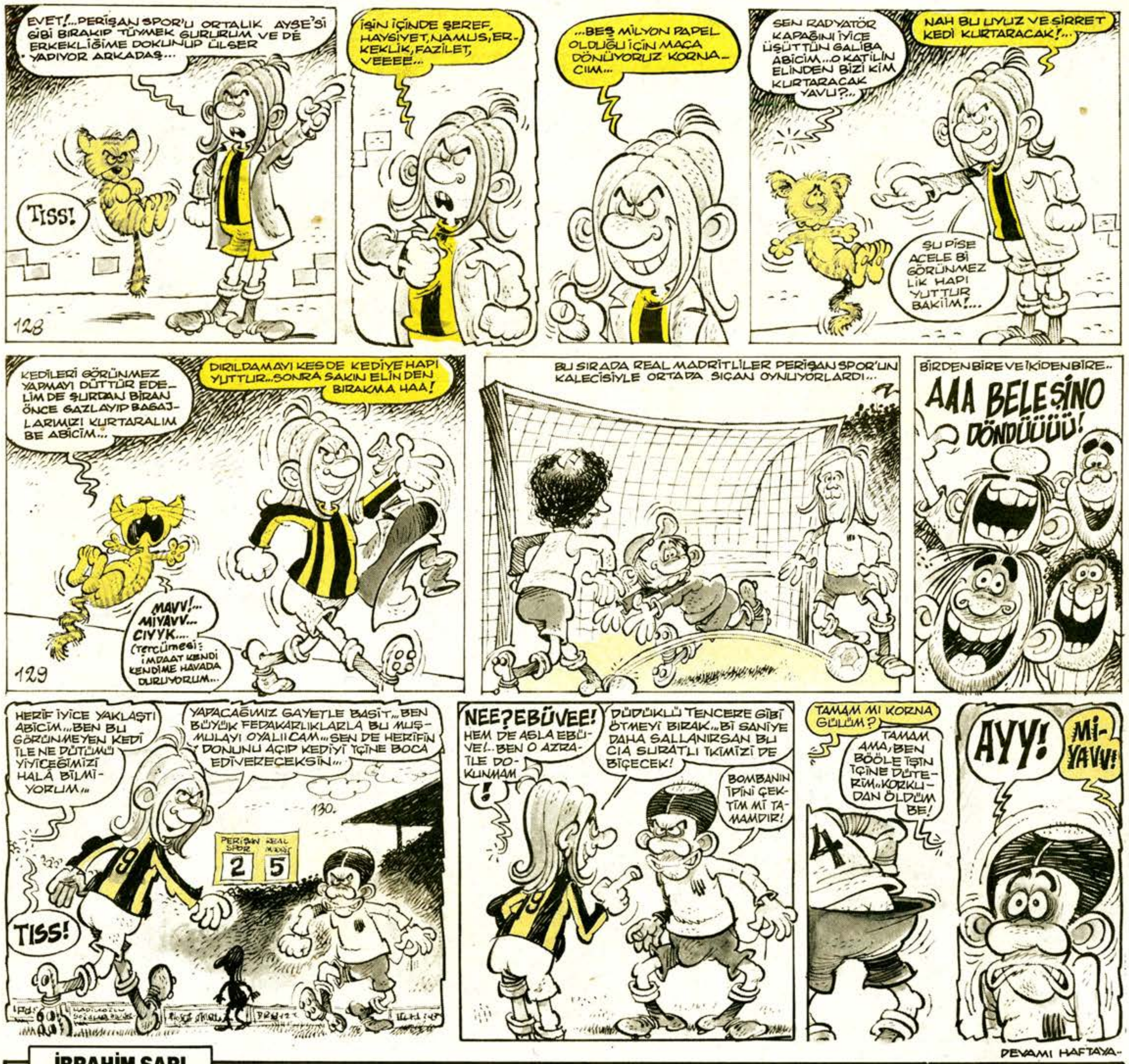

DEVAMI HAFTAYA-

DENEMELER

AYDIN GÜNDÜZ

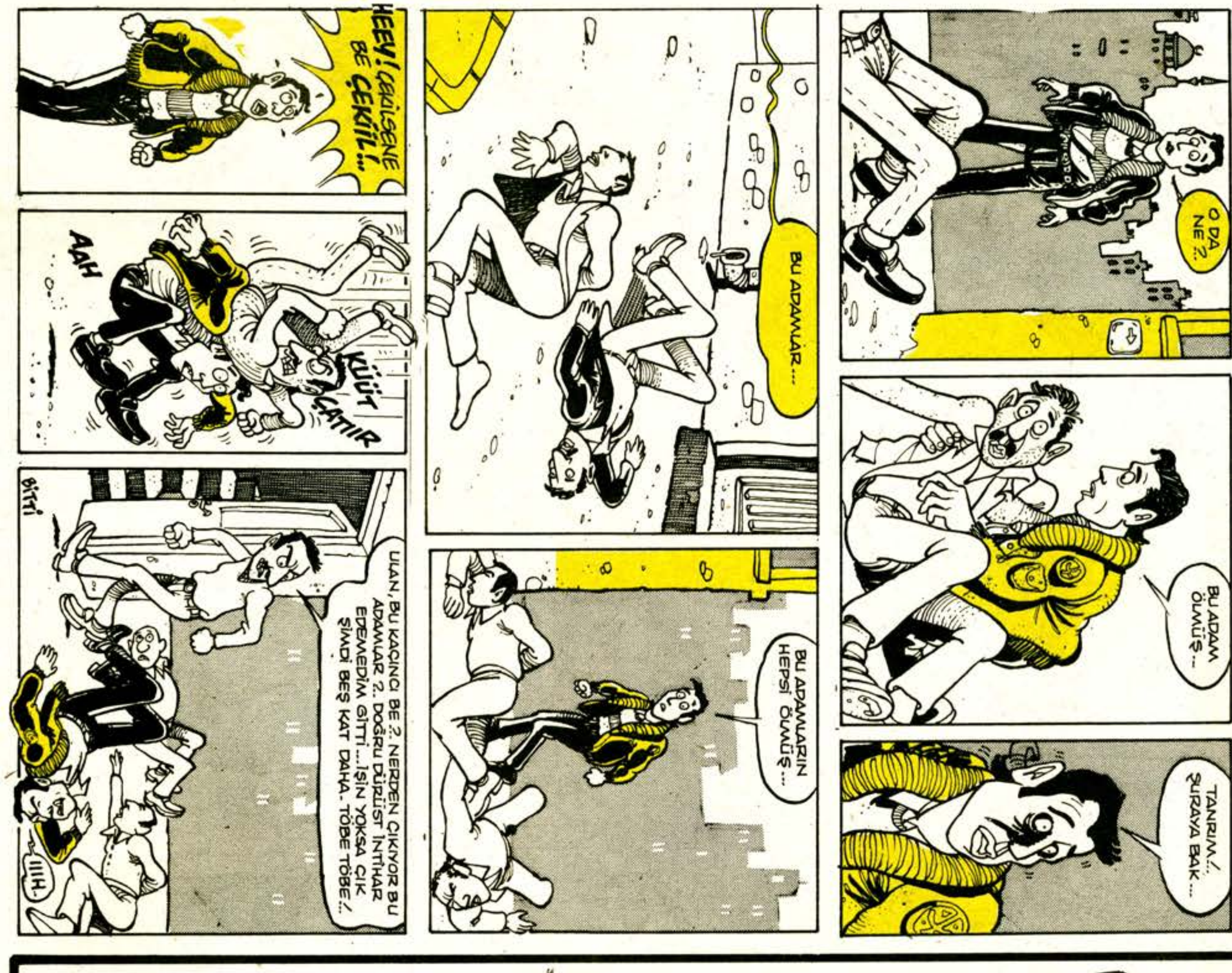

MEKSİKA DİZİSİ

KUTLUKHAN PERKER

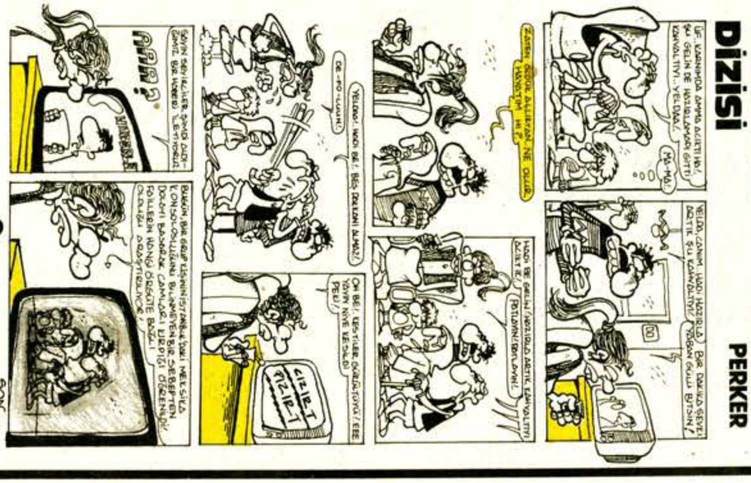

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

CİLVELİ OROSPU

Zayıf, incecik elli, kalın dudaklı kadın, yıllarını verdiği şarkıdan çok ani bir kararla ayrıldı, bir süre yağmurun altında dolaştı, telaşsız ve şemsiyesiz. Telaşsız ve şemsiyesiz her kadın gibi güzel bir yüzü vardı. Tanımlanabilir kederler içinde daracık bir sokağa girdi, kimseden yardım istemeye yüzü yoktu.

Daracık sokakta bir sürü otel vardı. Çaresiz kadın en sondaki otele, Palas Pandıras Oteli'ne girdi. Otel katibi, başı öne düşmüş, pilaki lekeli kravatı aşırı sola kaymış, kolasız gömleğinin aralığından göbek kılları görünür biçimde uyuklamaktaydı. Zavallı kadın, katibin uyanmasını yerel saatle altı dakika kadar bekledi, süre bitince omzuna önce dokundu, sonra ittirdi, omzundan tutup sallayınca katip uyandı. Katibin yüksek dozda kan ihtiva eden gözleri aptalca bakındı. Uyusa da, farketmez, uyumasa da biriydi katip.

Kimsesiz kadın oda istedi, katip esneyerek ve esnediğini gizlemeye çalışarak kadına bir anahtar uzattı, oda numarasını hırıldadı. Tam kadının adını ve kaç gün kalacağını soracaktı ki, açtı ağzını yumdu gözünü katip. On saniye kadar ağzı açık, gözü yumuk öylece kaldı. Katibin tikiydi bu. Hıyarın tekiydi katip. Anayurt Oteli filminin on yedinci dakikasında sıkılıp çıkmıştı sinemadan.

Kadın ülser adımlarla odasına doğru yöneldi, kesinlikle sinirlenmişti. Katip melül ve mahzundu, arkasından bakakaldığı kadının adını ve kaç gün kalmak istediğini asla öğrenemeyecekti.

Bahtsız kadın, odasının yine daracık bir sokağa bakan penceresinden dışarıyı seyretti. Yağmur dinmişti. Misket oynayan kız çocuklarını izledi. Aklına çocukluğu geldi, birden odadan fırladı, bu kez horlayarak uyuyan Asya kökenli otel katibine bakmayıp, kaçarcasına otelden çıktı. Ölesiye içmek istiyordu canı, dünyanın bütün şaraplarını ve hatta dünyanın bütün biralarının bir kısmını içebilirdi. Bütün parasını verdi, şişelerce şarap alıp deniz kıyısında bir banka oturdu.

Akşama kadar içti. Korkunç içti. Ve o akşam bütün meyhanecileriyle dalaştı İstanbul'un.

Sonrası olasılık. Belki ona tecavüz ettiler, belki hem tecavüz ettiler, hem öldürdüler. Ona acımış, yardım etmiş olabilirlerdi, pavyona ya da keraneye düşmüş olması da mümkündü. Eğer kadın yalpalayarak yürüyorken rastlantısal olarak bir saksı düşmüşse kafasına, kadın ölmüşse ve saksıdaki çiçeğin adı "Cilveli Orospu" bu öykünün adı oradan geliyor olabilirdi.

Ya da ben yanılıyorum.

SANAT GÜNEŞİNİZ YARI ŞAİRİNİZ SITKI'DAN

ŞİİR

YOLCU...

Ahhhhh... Soğukk...
O duraklar boş ve ıssız...
Soğuk iğrenç, hüzünlü...
Şeyy gibi... Ay neydi...
Adı dilimin ucundaydı ama
Şimdi unuttum...
Hah tamam hatırladım.
Otobüsler...
O gırmızı arabalar...
Dört tekerli, 6 farklı
Koltuklu,
Frenli... Direksiyonlu otobüsler
İşte onlar bizi bize gavuşturur
Onlar sayesinde gideririz özlemlerimizi
Çünkü neden
Eğer bir kişi...
Görmek isterse sevdiklerini...
Alır bir bilet...
biner bi otobüse...
gider sevdiklerinin yanına
Otobüsler sayesinde olur bunlar.
O sevimli
O güzel
O gırmızı arabalar...
Ve onları ki şoförler kullanır.
Bazen sinirli olabilirler...
O zaman tırsmak lazım...
O zaman kaçmak lazım...
Ve o... o... o... o... o...
Hım... Ay... nasıl desem ki
Utanıyorum...
Dur kız... gülmem geldi...
Ay söyleyemiyecem...
Hani şey vardır ya...
Hani Fort yapmak ay...
Yazamıyacam... utanıyom...
Hani birbirine deydiriler bazen
İnsanlar Ayy... HiHi...
HiHiHiHiHiHiHiHiHiHiHiHi...
Ay çok utandım dostlar
Yazamıyacam bu şiiri
İçim bi tuaf oldu
HiHi...
Gusura kalmayın...

Sıtkı Sedat
1990

SONER GÜNDAY

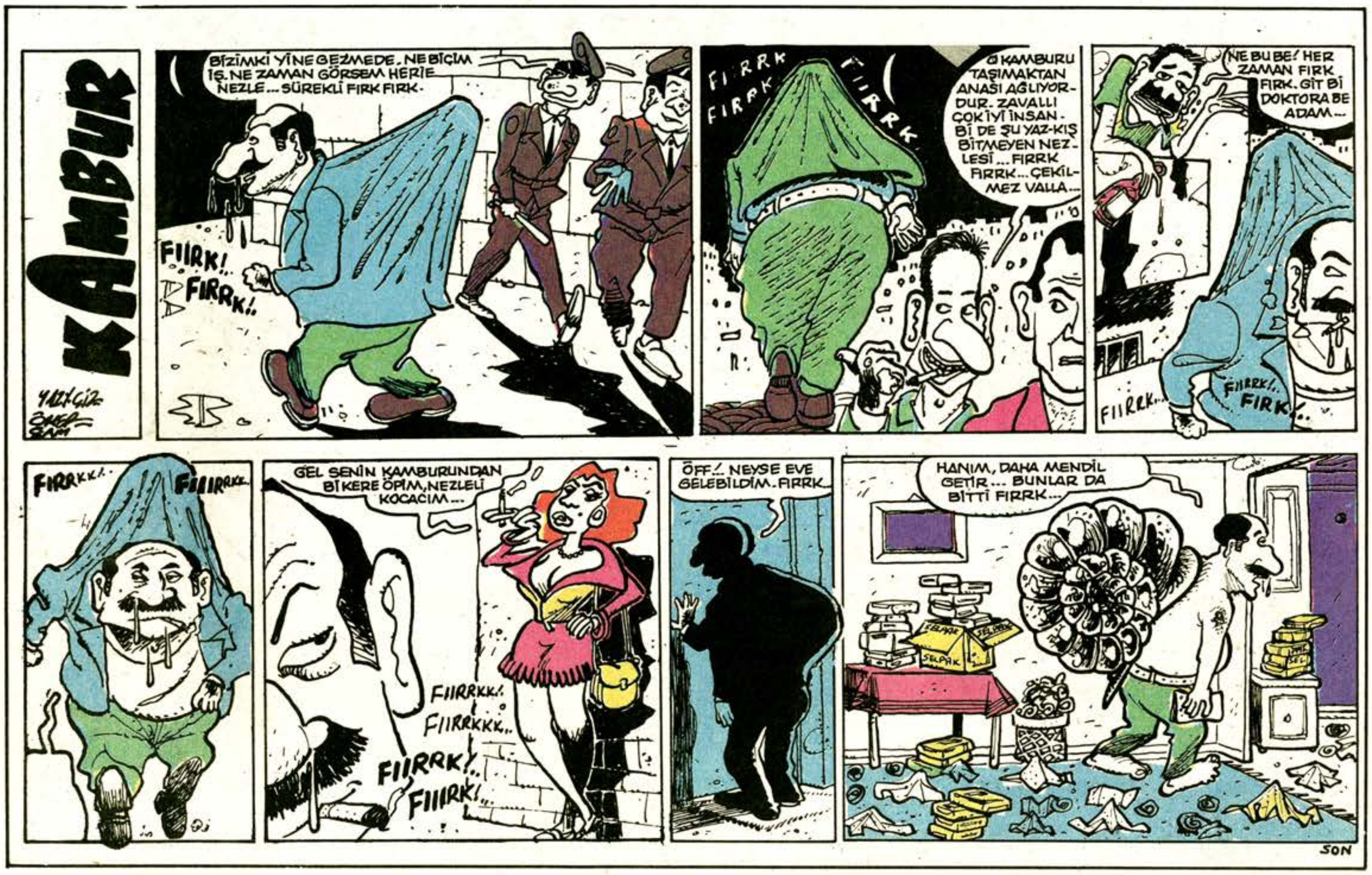
KAMBUR
YAZI ÇİZ ÖMER SAM
BİZİMKİ YİNE GEZMEDE. NE BİÇİM İŞ. NE ZAMAN GÖRSEM HERİF NEZLE... SÜREKLİ FIRK FIRK.
FIIRK!
FIRRK!
FIRRK
FIRRK
FIRRK
O KAMBURU TAŞIMAKTAN ANASI AĞLIYORDUR. ZAVALLI ÇOK İYİ İNSAN. Bİ DE ŞU YAZ-KIŞ BİTMEYEN NEZLESİ... FIRRK FIRRK... ÇEKİLMEZ VALLA...
NE BU BE! HER ZAMAN FIRK FIRK. GİT Bİ DOKTORA BE ADAM...
FIIRRK..
FIIRRK..
FIRK
FIRRKK!
FIIIRRKK
GEL SENİN KAMBURUNDAN Bİ KERE ÖPİM, NEZLELİ KOCACIM...
FIIRRKK!
FIIRRKKK..
FIIRRK!
FIIIRK!
ÖFF! NEYSE EVE GELEBİLDİM. FIRRK
HANIM, DAHA MENDİL GETİR... BUNLAR DA BİTTİ FIRRK...
SELPAK
SON

UÇMUŞSUN AABİ!...
HI! BU NE BE?
HAYDA, N'OOLUYOZ YA!
ALLAH ALLAH!
YOK AGA... BİZİ PSİKOLOK PAKLAR!
PİSİKOLOG
D KTOR
YA, DEMEK HER YERDE HARFLER GÖRÜYOSUNUZ! HALÜSİNASYON DOSTUM! KORKMAYIN, DOKUNUN ONLARA... BAK NASIL KAYBOLUCAKLAR!
DOKUNUN DOSTUM, KORKMAYIN DOSTUM! DOKUNUN!
AA! HAKLIYMIŞINIZ!
HOŞÇAKALIN DOKTOR BEY. ÇOK TEŞEKKÜRLER.
GEL, GEL BAKALIM!
SON
ERKİN ERGİN

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

Özet

SÖYLEDİĞİ BİR TÜRKÜYLE SAHNEYE ÇIKMA TEKLİFİ ALAN VAHAP, SAHNEDE ZOR DURUMA DÜŞÜP, AĞLAYIP, BAĞIRINCA, DİNLEYİCİLER TARAFINDAN ÇOK TUTULUR...

Öykünün hiçbir kişi, olay ve kuruluşla ilgisi yoktur. Tamamen hayal ürünüdür.
YILMAZ OKUMUŞ

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

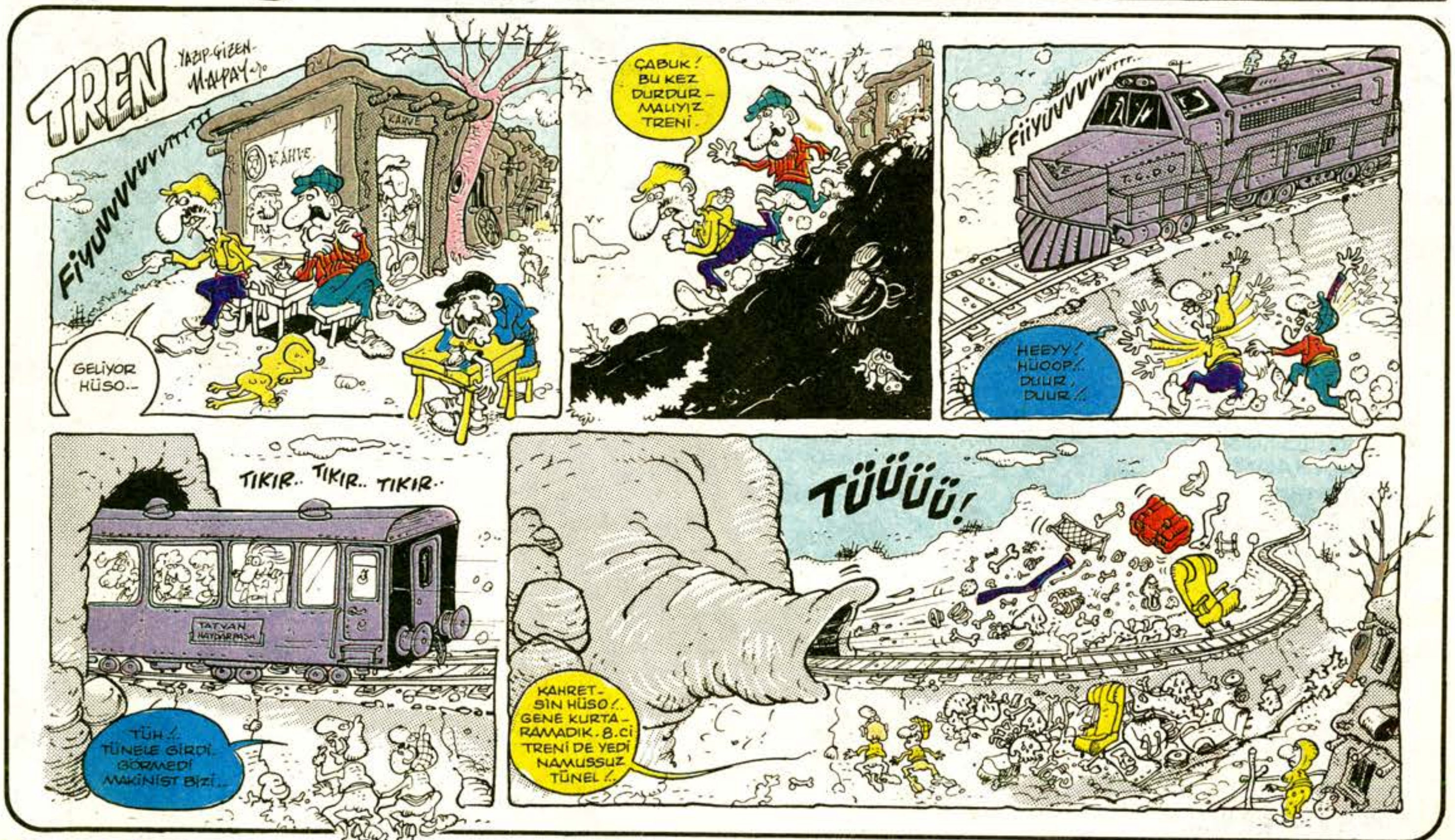

PROVOKATÖR

BİROL
BAYRAM

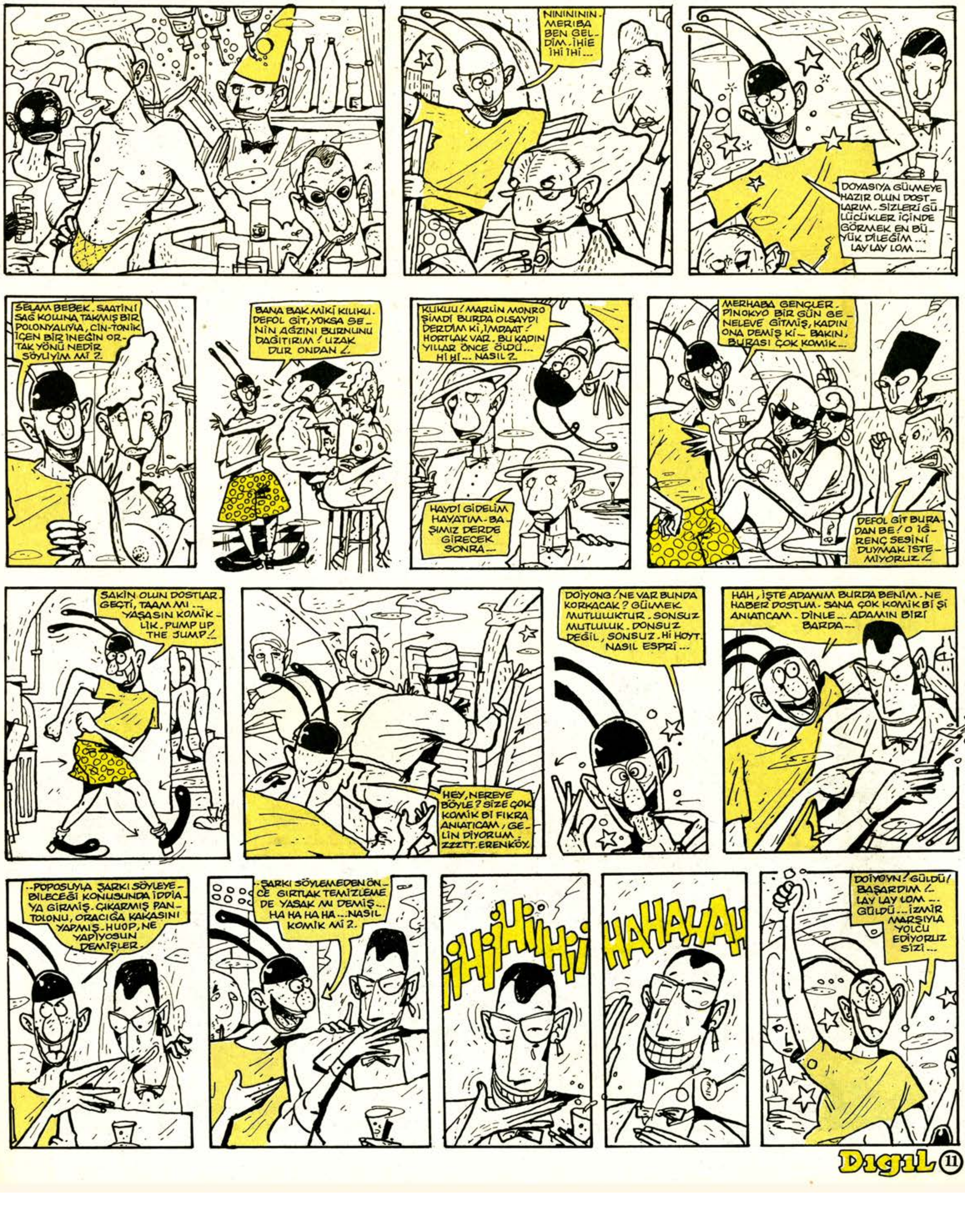

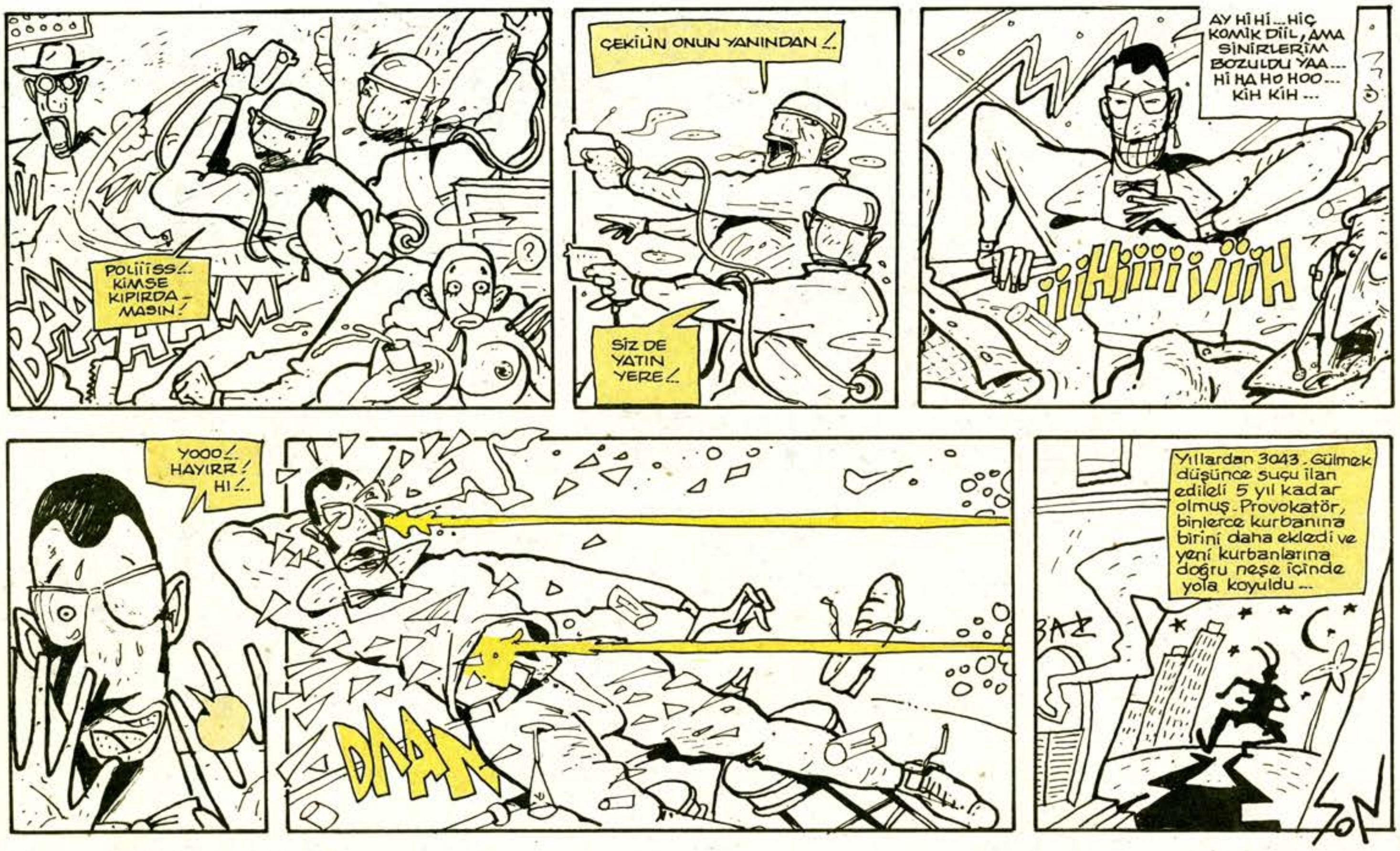

KOKU

KAYHAN ERKAN

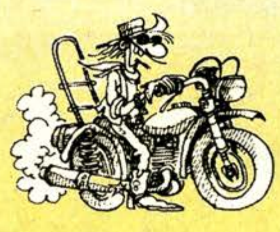

TAM GAZ GİDERKEN

- B.B.King Le Ray Charles, üç dört gün daha önce gelseler, nüfus sayımına yetişip vatandaşımız olabileceklerdir. Eee... Festival felan, feşmekan bizim müzikçilerden daha çok konser verdiler bu yıl bize. Başımızdan eksik olmayasıcalar.

- Bi Amerikalı arkadaşım geldi. Çay içsene dedim... Midem çizme diilki niye kaverengine boyayayım dedi.

- Yollara vurdum kendimi. Şahsi gayretimle külliyatlı bi trafik grubunu çalımlayıp, şehir hengamesinden, kırlık alana deplase oldum, zevkten tal'a, kornere çıktım. Sessiiiz bi uyku çektim gaz oldum icabında...

ARAKLA KENDİNİ

Başlarım senin sinirine. Baarma. Ne var. Bak daha patenti sana ait iki miyav bile diyemiyosun. Saakinleş Co... Gerek yok Hammuraabi kanunları ileara taksimi yapmaya. Dünyalı ol. Affet.

ÜTÜ (KORDONSUZ)

- Evin su tesisatına İngiliz anahtarıyla İngilizce çalıştır. Damlatmasın, tıkanmasın, patlamasın. Önce present porfect sonra future tens yaani.

- Buzdolabını açınca uluslararası natürmort ressamları sergisi gibi olsun. Taabi elden geldiğince. Yarım elma hikâyesi, "Here come's the sun" Misaaali.

AT ONLARI

Bütün bozuk paralarını kardeşinin kumbarasına, içinde kalmış bütün yağmur bombalarını sağa-sola, artık ekmekleri kuşlara, içinde kalmış naaraları yankı vaadisine...

DELİSİN

- Hep aynı tonda konuşuyosan
- Katıla, çatlaya gülmüyosan
- Eleştiriye, facia yaratıyosan
- Uzun yürümeler yapmıyosan
- Yazı-tura atmıyosan
- Çok sık saate bakıyosan
- Elmayı soyup yiyiyosan

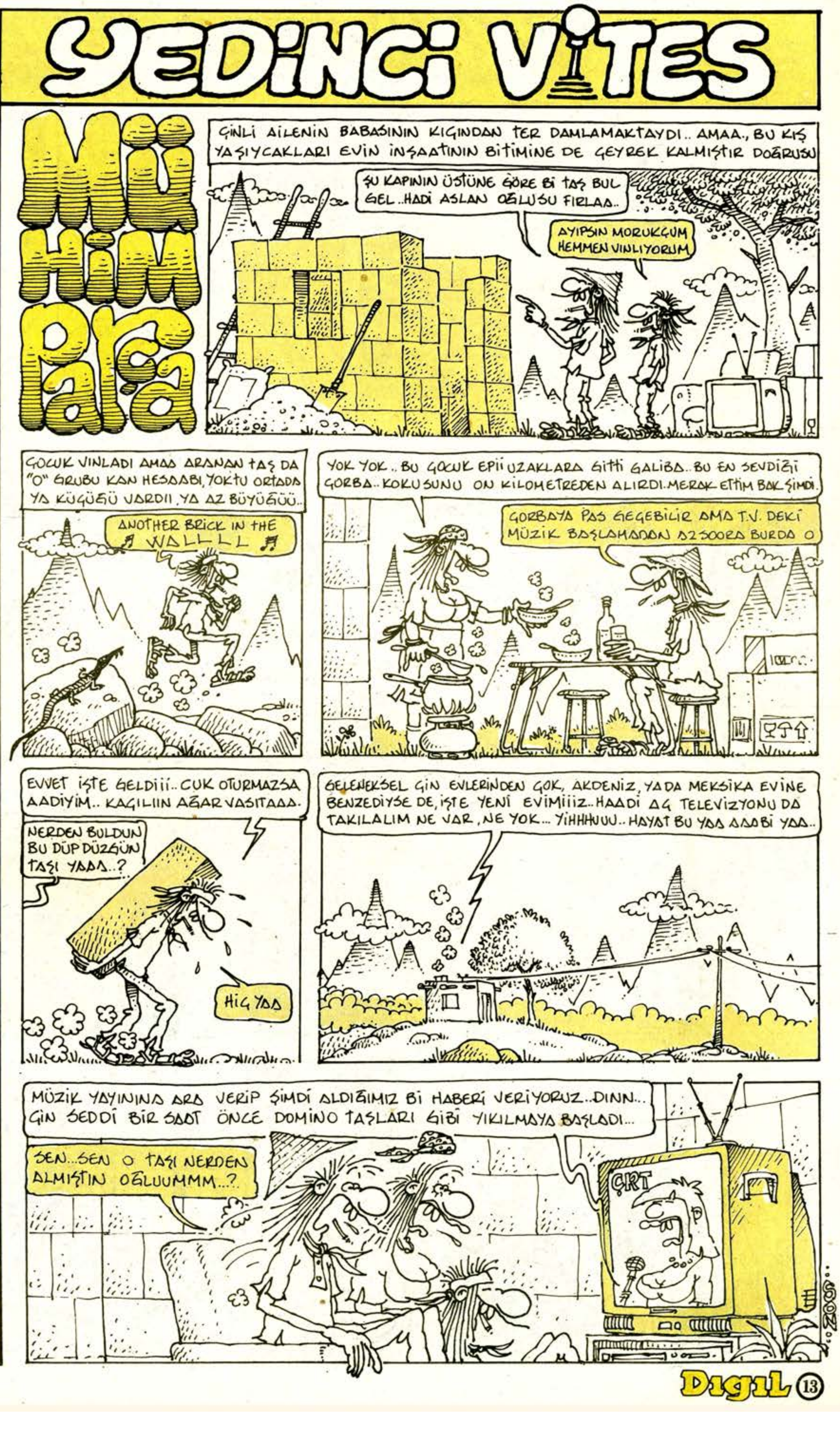

Özet
KOCASINDAN HİÇ İLGİ GÖRMEYEN GENÇ KADIN UYKUSUNDA MUTLU, ÖZGÜR BİR DÜŞ DÜNYASINA DALAR...

Düş ile gelen adam

GÜRCAN GÜRSEL

EBE...BE...BE...

Köyün delisi Huriye ile yatan herkes birbirine delilik aşılar...

Yazan: Murat KÜRÜZ
Çizen: EMRE

ZAFER TEMOÇİN
(Eski Ağır Sıklet Dünya Boks Şampiyonu)